

Αριθμός απόφασης 61 /2012
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή, [REDACTED], Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε κατόπιν κληρώσεως ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 30 Νοεμβρίου 2011, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως, για να δικάσει την εξής υπόθεση, μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ-ΥΠΕΡ ΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: [REDACTED]
[REDACTED] του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός [REDACTED] αρ.1-3, που παραστάθηκε στο Δικαστήριο με την πληρεξούσια δικηγόρο του, [REDACTED] Παπαγεωργίου.

ΤΗΣ ΚΑΘ ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ -ΚΑΘ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «[REDACTED]», που εδρεύει στα Μελίσσια Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Ιωάννη Σιέρρα.

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: του επαγγελματικού σωματείου με την επωνυμία [REDACTED]

([REDACTED]), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας [REDACTED], που εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο του, [REDACTED]

Ο αιτών άσκησε ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου την από 10.10.2011 αίτηση, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως [REDACTED]/2011 και ορίσθηκε η συζήτησή της για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, από τη Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου, από τη σειρά του οικείου εκθέματος, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω, ενώ ασκήθηκε προφορικά πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του αιτούντος από το ως άνω επαγγελματικό σωματείο, όπως αναφέρεται παραπάνω. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί αυτοί και όσα αναφέρουν στα κατατεθέντα έγγραφα σημειώματά τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις διατάξεις των άρθρων 656 Α.Κ. 1 και 3 Ν. 2112/20 και 5 Ν. 3198/55, με σαφήνεια συνάγεται ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας ιδιωτικού υπαλλήλου, προσληφθέντος για αόριστο χρόνο πρέπει να γίνει, με ποινή ακυρότητας, εγγράφως και να καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση. Σε περίπτωση μη τηρήσεως των ως άνω προϋποθέσεων, η εξ αυτής προκύπτουσα ακυρότητα της καταγγελίας είναι σχετική υπέρ του εργαζομένου, ο οποίος έχει την ευχέρεια είτε να θεωρήσει άκυρη την καταγγελία και να αξιώσει την καταβολή των αποδοχών του, προσφέροντας την εργασία του είτε, παραιτούμενος, ρητώς ή σιωπηρώς του κύρους της, να τη θεωρήσει έγκυρη και να απαιτήσει την οριζόμενη υπό του νόμου αποζημίωση. Τα συγκεκριμένα δύο αιτήματα είναι δυνατόν να ενωθούν στο ίδιο δικόγραφο μόνο, όμως, εφόσον το ένα εισάγεται επικουρικά και όχι σωρευτικά σε σχέση με το άλλο (ΑΠ 548/2000 ΕλλΔνη 41.1615, ΑΠ 1169/1999 Δεν 2000.72, ΑΠ 590/94 ΕλλΔνη 36.162, ΕφΔωδ 142/2008, δημοσιευμένη στη Νόμος). Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 728 παρ. 1 περ. γ' και δ' του Κ.Πολ.Δ. το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, εν όλω ή εν μέρει απαιτήσεις καθυστερουμένων τακτικών ή έκτακτων αποδοχών οποιασδήποτε μορφής ή αμοιβών ή αποζημιώσεων που οφείλονται από την παροχή εργασίας ή εξόδων που έγιναν με αφορμή την εργασία, μισθών υπερημερίας ή αποζημίωσης για παράνομη καταγγελία της σύμβασης εργασίας ή για εργατικό ατύχημα ή που οφείλεται από τη σύμβαση εργασίας ή λόγω παραβάσεώς της. Η έννοια των αποδοχών δεν εκτείνεται μόνο στο βασικό μισθό αλλά, ενόψει της γενικότητας της διατύπωσης της διάταξης, καταλαμβάνει όλες τις αποδοχές του εργαζομένου, όπως π.χ. τα δώρα εορτών, το επίδομα αδείας και οικογενειακών βαρών (βλ Β. Βαθρακοκόιλη, αριθμ. 27, ΜΠρΠειρ. 1879/1982 ΕΕργΔ 42,25). Με το παραπάνω άρθρο καθορίζονται περιοριστικά οι απαριθμούμενες και κατονομαζόμενες σ' αυτό περιπτώσεις προσωρινής επιδίκασης απαιτήσεων, δηλαδή της καταδίκης του οφειλέτη χρηματικών απαιτήσεων ή άλλης επιπρεπτής κατά το ουσιαστικό δίκαιο, μορφής παροχής, για τις απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή απαιτήσεις, προς το σκοπό κάλυψης άμεσης και ανεπίδεκτης αναβολής ανάγκης του δικαιούχου προς λήψη από τον υπόχρεο - οφειλέτη του της παροχής ολικώς ή έστω μερικώς, για την αποτροπή στέρησης των απόλυτα

(2^ο φύλλο της με αριθμό 61 /2012 αποφΜονΠρΑθ)

αναγκάων μέσων προς διαβίωσή του ή έκθεσης σε κίνδυνο της υγείας ή της ζωής του. Η αίτηση για προσωρινή επιδίκαση απαίτησης, από το γεγονός και μόνο της ένταξής της σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 728 ΚΠολΔ., δεν καθίσταται αυτοδικαίως βάσιμη, αλλά προσθέτως και στις οριζόμενες περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να χωρήσει προσωρινή επιδίκαση απαίτησης, για να επιδικαστεί αυτή προσωρινά, απαιτείται η συνδρομή της κατά το άρθρο 682 παρ. 1 ΚΠολΔ. προϋπόθεσης της επείγουσας περίπτωσης, της επείγουσας δηλαδή ανάγκης να ενεργοποιηθεί κατά ένα μέρος από τώρα η επίδικη έννομη σχέση, προϋπόθεση η οποία εναρμονίζεται και προς τον παραπάνω επιδιωκόμενο σκοπό της προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης (βλ. ΜΠρ.Αθ. 9514/1995 Αρχ.Ν. 48, 83, ΜΠρΝαυτλ. 57/1984 Δ 18, 526, Τζιφρα, Ασφαλιστικά μέτρα, σελ. 244, Β. Βαθρακοκόιλη, Ερμηνευτική - Νομολογιακή ανάλυση Κ.Πολ.Δ., άρθρο 728 αριθμ. 1, 3, 27, 28, 55, άρθρο 682 αριθμ. 12 και εκεί παραπομπές στη θεωρία και νομολογία, Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα ερμηνεία του Κ.Πολ.Δ., άρθρο 728 αριθμ. 1, 2 και εκεί παραπομπές στη θεωρία και νομολογία), οι ανάγκες δε του δικαιούχου εκτιμώνται ανάλογα προς την ηλικία του, την οικογενειακή του κατάσταση, την οικονομική του κατάσταση, την κοινωνική του θέση και τις εν γένει υποχρεώσεις του, όπως π.χ. σπουδές τέκνων, ασθένεια μέλους της οικογένειάς του κ.λπ. (βλ ΜΠρΝαυτλ. 57/1984 Δ 18, 526, Β. Βαθρακοκόιλη, Ερμηνευτική - Νομολογιακή ανάλυση Κ.Πολ.Δ., άρθρο 728 αριθμ. 3, 55, Ασφαλιστικά μέτρα, Βασικ. Νομ. Βιβλιοθ. Εκδ. 2000, τόμ. 1, σελ. 278). Η προσωρινή επιδίκαση δίνεται μόνο για τον μετά την υποβολή της αίτησης χρόνο, γιατί μ' αυτήν επιδιώκεται η συντήρηση του δικαιούχου για τον χρόνο για τον οποίο ζητείται η λήψη του ασφαλιστικού μέτρου, για δε τον παρελθόντα χρόνο δεν μπορεί να επιδικαστεί προσωρινά το γι' αυτόν καθυστερούμενο ποσό, αφού κατ' αυτόν οπωσδήποτε συντηρήθηκε και συνεπώς δεν συντρέχει επείγουσα περίπτωση, η αδικαιολόγητη δε και μακράς διάρκειας καθυστέρηση άσκησης της αίτησης υποδηλώνει την έλλειψη επείγουσας περίπτωσης (βλ Β. Βαθρακοκόιλη, Ερμηνευτική Νομολογιακή ανάλυση ΚΠολΔ., άρθρο 728 αριθμ. 6, άρθρο 682 αριθμ. 12 και εκεί παραπομπές στη θεωρία και νομολογία, ΜΠρΘεσ 4926/2003, δημοσιευμένη στη Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών με την κρινόμενη με αριθμό κατάθεσης ████████ 12.10.2011 αίτησή του, επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση ζητεί α) να του επιδικαστεί προσωρινά το ποσό των 7.856,46 ευρώ, που αποτελεί το 50% του συνολικά οφειλόμενου, κατ' αυτόν, κονδυλίου, που αφορά διαφορές μεταξύ καταβαλλομένων σ' αυτόν από την καθ' ης-εργοδότηριά του και νομίμως οφειλομένων, με βάση τις ισχύουσες σ.σ.ε, αποδοχών του, ήτοι μισθών, επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και αδείας, ετών 2006 έως και Φεβρουάριο 2011 β) το ποσό των 22.654,08 ευρώ για μισθούς υπερημερίας λόγω ακυρότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του, κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση και γ) το ποσό των 9.522,37 ευρώ, που αποτελεί το ήμισυ της οφειλόμενης, κατ' αυτόν, αποζημίωσης που του οφείλει η καθ' ης-εργοδότηριά του, λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας που συνήψε μ' αυτήν, τα εν λόγω δε ποσά νομιμότοκα, κατά τις αναφερόμενες στο δικόγραφο διακρίσεις.

Η αίτηση με το περιεχόμενο αυτό αρμόδια φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. Κ.Πολ.Δ.). Ομως, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, τα αιτήματα που αφορούν την προσωρινή επιδίκαση της οφειλόμενης αποζημίωσης λόγω καταγγελίας της εργασιακής συμβάσεως και των μισθών υπερημερίας λόγω ακυρότητας της καταγγελίας (υπό στοιχ.β και γ στην αίτηση) πρέπει να απορριφθούν ως απαραδέκτως ασκηθέντα (βλ.σχ.και ΜονΠρΑθ 28985/1998, δημοσιευμένη στη Νόμος), δεδομένου ότι αυτά δεν μπορούν, κατά τα προαναφερόμενα, να ασκηθούν σωρευτικά, αφού το ένα αποκλείει το άλλο και δεν μπορεί να συνυπάρξουν οι δύο αντίστοιχες υποχρεώσεις του εργοδότη. Η επεικής άποψη, που επικαλείται στο σημείωμά του, ο αιτών, κατά την οποία, όταν ασκούνται παράλληλα αντιφατικές αξιώσεις, ως εν προκειμένω, πρέπει να ερευνάται η προτασόμενη στο δικόγραφο αξίωση, (βλ. Ντάσιου, Εργ. ΔικΔικ., Τομ. Α/1, έκδ. 1999, σελ. 906), δεν βρίσκει έρεισμα στο νόμο, ενώ αντιθέτως, μεταθέτει ανεπίτρεπτα, το δικαίωμα και την ευθύνη της επιλογής μεταξύ των περισσοτέρων αξιώσεων οι οποίες ασκήθηκαν παράλληλα και αντιφάσκουν μεταξύ τους από τον ενάγοντα, εν προκειμένω αιτούντα, στο Δικαστήριο (βλ. σχ. επί αναλόγου θέματος, Γεωργιάδης, Σταθόπουλος ΑΚ στο άρθρο 540 σελ.

172, αρ. 4). Περαιτέρω, η αίτηση, με το προαναφερόμενο περιεχόμενο, ως προς το αίτημά της για προσωρινή επιδίκαση των απαιτήσεων που ισχυρίζεται ότι έχει ο αιτών κατά της καθ ης, λόγω διαφοράς μεταξύ των καταβλητέων απ αυτήν και οφειλόμενων σ αυτόν, σύμφωνα με το νόμο αποδοχών του, υπό στοιχ. α ανωτέρω αίτημα, είναι, επίσης, απορριπτέα, ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης επείγουσας περίπτωσης για τέτοια προσωρινή επιδίκαση, καθόσον και αν πράγματι έχει ο αιτών τέτοιες απαιτήσεις κατά της καθ ης, οι απαιτήσεις αυτές αφορούν το χρονικό διάστημα, κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση, από το έτος 2006 μέχρι και το Φεβρουάριο του έτους 2011, δηλαδή χρονικό διάστημα που απέχει, από ένα οκτάμηνο έως και πέντε και πλέον έτη από το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αιτήσεως του (12.10.2011), καθ' όλο δε το εν λόγω μακρύ χρονικό διάστημα αυτός δεν επεδίωξε, τις ως άνω απαιτήσεις του, χωρίς να επικαλείται καμία δικαιολογία για την επί τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα καθυστέρηση επιδίωξής τους, η αδικαιολόγητη δε και πολυετής αυτή καθυστέρηση, υποδηλώνει την έλλειψη επείγουσας περίπτωσης, για την αιτούμενη προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεων του αιτούντος, ως βασίμως επικαλείται η καθ ης. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί η ένδικη αίτηση, για τις ως άνω αιτίες, στο σύνολό της και συνακόλουθα και η συνεκδικαζόμενη με αυτήν (αρθρ. 31 ΚΠολΔ) πρόσθετη παρέμβαση που άσκησε υπέρ του αιτούντος το επαγγελματικό σωματείο με την επωνυμία «[REDACTED]», με προφορική δήλωση της άνω πλήρεξουσίας της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε επί της αιτήσεως (αρθρ. 80, 686 παρ. 6 ΚΠολΔ), επικαλούμενη έννομο συμφέρον που συνίσταται στην επιβαλλόμενη από τους σκοπούς του καταστατικού της επίτευξη της προστασίας του δικαιώματος απασχόλησης των μελών της, όπως τυγχάνει να είναι και ο αιτών (αρθρ. 669 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τα δικαστικά έξοδα της καθ ης πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του αιτούντος, λόγω της ήττας του και του σχετικού αιτήματος της καθ ης (άρθρο 176 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ), ενώ θέμα επιβολής δικαστικής δαπάνης υπέρ της καθ ης σε βάρος του προσθέτως παρεμβαίνοντος, δε τίθεται ελλείψει υποβολής σχετικού απ αυτήν αιτήματος (άρθρο 106 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδικών την αίτηση και την προφορικώς στο ακροατήριο ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση και την πρόσθετη παρέμβαση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της καθ ης σε βάρος του αιτούντος, που ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στην Αθήνα, στις 5 Ιανουαρίου 2012.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

